

Základní škola Traplice

1978–2018

Slavnostní otevření 20. 8. 1978

***„Ať se vašim dětem i práce s nimi ve Vaší nové škole daří ke spokojenosti nás všech
po celé příští století. To vám upřímně přeje Bohumil Říha.“***

22. 8. 1978

(vepsáno do školní kroniky při osobní návštěvě B. Říhy)

Úvodem

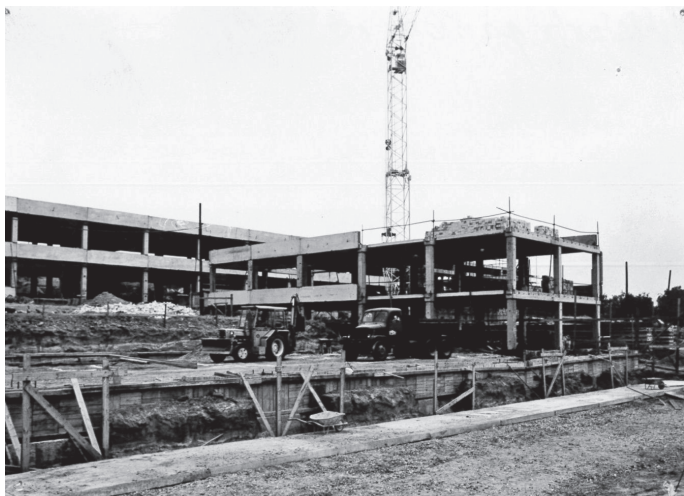
PaedDr. Mgr. Stanislav Horehled'

ředitel školy

Rok 2018 je v České republice významným rokem na jubilea. Sto let od vzniku samostatného Československa, 25 let od vzniku České republiky a také 40 let od otevření nové školy v Traplicích. Celý vývoj škol v Traplicích byl velmi složitý a všem, kteří se zasloužili o výstavbu nové školy až po současný stav, patří poděkování. Za dobu působení jsme připravili do života celkem 1334 žáků. Mnozí z nich se rádi vracejí

po letech, co opustili školní lavice, aby se pochlubili se svými životními i pracovními úspěchy. Přeji naší škole, aby dále s láskou a trpělivostí vychovávala a vzdělávala žáky, kteří budou v životě spokojení, úspěšní ve svých pracovních zaměřeních a zachovají si vzpomínky na své školní začátky. Velké díky patří našemu zřizovateli obci Traplice za podporu a pomoc při rozvoji školy v Traplicích.

Zahájení výstavby v roce 1975

Školu vždy obklopovala zeleň

Slovo starosty...

Ing. Milan Rozum

starosta obce Traplice

Každá obec je a vždy byla především společenstvím lidí, kteří zde pobývali, bydleli a také pracovali. To, jak obce nakonec vypadají nejen navenek, ale i uvnitř, tzn. jací lidé zde žijí, je výsledkem pracovitosti obyvatel a hlavně výsledkem jejich určitého rozhledu a správného uvažování, což velmi úzce souvisí se vzdělaností. Že nestačí vzdělávat pouze nejvyšší vrstvu vyvolených, pochopili vládcové našich zemí již dávno v minulosti a od reforem Marie Terezie se snažili umístit vzdělávací zařízení – školy i do těch menších obcí.

Tyto snahy se tak projeví i v naší obci, v Traplicích. Je třeba poděkovat představitelům obce v minulosti, kteří se rozhodli postavit první historickou budovu školy v Traplicích ve středu obce, a umožnit tak dětem z této lokality dostupné vzdělání. Práce tehdejšího vedení obce na tomto úkolu byla jistě podobně náročná jako pozdější snahy o výstavbu nové budovy školy v sedmdesátých letech, jen se vše odehrávalo v odlišných dobách a politických systémech. Lidská práce na náročném úkolu je ovšem ve všech dobách stejná, a je třeba ji také stejně kladně ocenit.

Jelikož budovy staré školy v Traplicích by v moderní době již kapacitně ani technicky nestačily, bylo rozhodnuto postavit školu novou, moderní. Dnes můžeme polemizovat o podobě nové stavby z hlediska architektonického (s ohledem na umístění stavby na vesnici) nebo funkčního (energetická náročnost, bezbariérovost apod.). Nicméně nová škola byla v roce 1978 jistě přínosem pro děti z Traplic a také ze spádových obcí Jalubí, Jankovice, Košíky a Sušice a dodnes je jistě velkou výhodou mít ško-

lu takzvaně „po ruce“ (dnes bohužel již bez žáků z Jalubí). Velkým plusem je rovněž to, že škola je na rozdíl od mnoha škol v jiných obcích devítiletá.

Dnešní vedení obce v čele se starostou traplickou školou chápe jako jeden z nejdůležitějších objektů v obci a od roku 2011 se snaží navázat na činnost zakladatelů školství v obci a také na záměry ze 70. let tím, že postupně provádí rekonstrukci budovy zevnitř i zvenku, nezapomíná ani na okolí školy. Vzhledem k tomu, že od otevření budovy nové školy v roce 1978 se na tuto největší stavbu v Traplicích někdy tak trochu pozapomnělo, je před námi ještě hodně práce, což znamená s ohledem na rozpočet obce postupné opravy a vylepšování po etapách a menších částech.

Obec nadále bude podporovat nejen projekty na první pohled viditelné, např. ty stavebního rázu, ale i projekty uvnitř školy, projekty výukové, výchovné, budeme se snažit o vybavení školy pomůckami a výukou např. jazyků nebo hry na hudební nástroje tak, aby již nebylo možné závidět městským školám a nebyl také důvod do tzv. „lepší“ škol dojíždět.

Vzhledem k tomu, že v posledních letech funguje velmi dobrá spolupráce mezi vedením obce a školy, tak myslím a doufám, že při dalším výročí si již nikdo ani nevzpomene na nějaký rozdíl mezi nejlepšími školami v okresním městě a naší školou v Traplicích.

Chtěl bych na závěr poděkovat všem, kteří se historicky na budování školství v naší obci zasloužili nebo v této činnosti pokračují i v současnosti.

Od počátku po současnost...

PaedDr. Mgr. Stanislav Horehled'

ředitel školy

Historii traplických škol provázela až do otevření nové základní devítileté školy 20. srpna 1978 téměř stoletá peripetie s budovami. Marie Terezie vydala v roce 1774 tzv. Všeobecný školní řád, který stanovil školní povinnost pro děti. První zmínka o škole v Traplicích pochází z pamětní knihy obce Traplice: „Rok 1866 jest pro obec Traplickou zvláště velmi důležitý a to proto, že obec sobě vystavila školu.“ Byla postavena na místě pastýrny č. 25. Prvním učitelem pak byl ustanoven pan Antonín Šíra. Národní jednotřídní školu navštěvovalo každoročně 130 až 140 žáků. „Pro tento počet žactva jest jedna zimního času velmi vlhká učirna nedostatečná.“ Těmito slovy z pamětní knihy se jeví nepředstavitelná výuka 140 žáků v jedné učebně. V Traplicích vznikla škola obecná, obsahem bylo náboženství, jazyk, počty, reálie, psaní, zpěv a tělocvik. Budova postupně neumožňovala výuku takového počtu žáků ani při výuce na směny.

1. září 1907 byla dokončena stavba trojtřídní školy s 231 žáky. Škola se stala školou újezdni a docházely do ní děti z Traplic, Jankovic a Košíků. Po roce 1945 již školní budova přestala vyhovovat. Bylo zahájeno jednání o vybudování nové měšťanské školy a zároveň přistaveny další dvě třídy. V roce 1948 se prodloužila povinná školní docházka z osmi na devět let s prvním a druhým stupněm. Délka základní školní docházky se v dalších letech několikrát změnila (1953 osmiletá, 1959 devítiletá, 1976 desetiletá, z toho poslední 2 roky povinně na středních školách a učilištích, po roce 1990 devítiletá). Budova školy v Traplicích se však neměnila.

Po roce 1945 byla v Traplicích dvoutřídní měšťanská škola jako pobočka měšťanské školy v Babicích, od roku 1947 pak zřízena Újezdni měšťanská škola v Traplicích

Škola z roku 1907

Žáci ve třídě

Zázemí pro učitele

s újezdem v Jankovicích a Košíkách. V roce 1948 přibyla další třída, která byla umístěna v Sušicích, dvě třídy v Jalubí. V Traplicích se učilo v tzv. staré škole z roku 1866 i v tzv. nové škole z roku 1907, které byly postupně upravovány, přistavovány. Budovy stály na místě současného obecního úřadu. Od roku 1964 mohli žáci využívat pro cvičení nový kulturní dům, celkové podmínky až do postavení nové školní budovy byly velmi skromné. Ve škole se muselo směnovat i na tři směny až do 18. 15 hodin, podmínky pro výuku patřily k nejhorším na okrese. Snahy o výstav-

bu nové budovy devítileté školy se datují již po roce 1945, ale teprve 14. září 1975 byl položen základní kámen a 20. srpna 1978 byla nová moderní základní škola u příležitosti 750. výročí založení obce Traplice slavnostně otevřena.

Na závěrečných úpravách okolí školy odpracovali občané Traplic i okolních obcí mnoho dobrovolných hodin a i díky nim se podařilo stanovený termín, který byl již o rok posunut, splnit. V roce 1987 bylo nad školou vystavěno lehkootletické hřiště, následovala školní knihovna, počíta-

Škola z roku 1907

Slavnostní zahájení v srpnu 1978

čová učebna, školní klub a školní bufet. Objevovaly se však i problémy. Do některých učeben prosakovala voda, v roce 1991 byla instalována nová plechová střecha. Po povodních v roce 1997 došlo k sesuvu svahu pod hřištěm, svah se musel zpevnit betonovými pilíři. Na atletické dráze a venkovním hřišti se objevily hrboly, které neumožňují běhy ani míčové hry. V roce 1999 byla škola plynofikována. V roce 2013 byla vyměněna okna a celá škola zateplena, na podzim se přestěhovala i mateřská škola do pavilonu A budovy ZŠ. Bylo postupně rekonstruováno sociální zařízení, osvětlení, šatny, podlahy, kuchyně, tělocvična, všechny prostory barevně vymalovány. Ve škole i školce je zabudován sys-

Proměny sborovny

tém elektronického otvírání dveří na otisky prstů, evidence obědů pomocí čipů.

Od otevření nové školní budovy se podmínky pro výuku i mimoškolní činnost rapidně změnily. Po otevření školy v září 1978 nastoupilo do školních lavic 387 žáků, z toho 148 místních z Traplic, 93 z Jalubí, 75 z Jankovic, 52 z Košíků, 19 ze Sušic, zaměstnanců školy bylo 37. Do začátku roku 2018 absolvovalo základní vzdělání v nové škole v Traplicích postupně celkem 1334 žáků a působilo zde 154 zaměstnanců. Ve školním roce 1996/1997 bylo ve škole nejvíce kmenových tříd – 15. Nejvíce žáků pak bylo ve škole hned po zahájení provozu nové školy v roce 1978 - 387 žáků, nejméně v roce 2012 - 169. Od roku 1978 působilo ve škole 5 ředitelů školy, 6 zástupců ředitele, 77 učitelů, 6 vedoucích PO SSM, 14 vychovatelek školní družiny, 2 asistentky pedagoga, 3 hospodářky (ekonomky), 5 školníků, 7 topičů, 20 uklízeček, 3 vedoucí školní jídelny a 17 kuchařek, celkem 154 zaměstnanců.

Vycházející žáci až do devadesátých let nastupovali většinou do učebních oborů (z 80%), na střední školy s ma-

turitou nastupovalo v průměru kolem 20% žáků. S přibývajícím počtem tříd na středních školách a úbytkem žáků v důsledku demografického vývoje celé ČR po roce 1990 se počet přihlášených a přijatých žáků do středních škol s maturitou úplně otočil. V posledních 15 letech odchází na střední školy s maturitou 80% žáků, jen 20% na učební obory. Proto taky vidíme velký pokles řemeslníků, poptávka po nich je velká. Největší propad počtu žáků byl v letech 1992 - 2005, kdy postupně klesl počet žáků z 361 až

Změna šaten

na 218. Pokles žáků byl způsoben nejvíce zrušením dojíždění do školy v Traplicích žáků z Jalubí a demografickým vývojem. V současné době plní povinnou školní docházku v ZŠ Traplice 187 žáků.

Pro potřeby zaměstnaných matek vyvstal problém, co s dětmi před školní docházkou. Od 2. září 1974 byla ote-

vřena jednotřídní mateřská škola v domě č. 310, v roce 1982 byla postavena a 21. 8. 1982 i slavnostně otevřena nová dvoutřídní budova MŠ, která sloužila svému účelu do roku 2013. Od 1. 1. 2003 se mateřská škola stala součástí ZŠ. 29. 10. 2013 byla MŠ přestěhována do nově upravených prostor pavilonu A budovy základní školy a následující rok upravena zahrada a okolí pro potřeby MŠ.

Rekonstrukcí prošla i kuchyně

Původní budova MŠ v roce 1974

A co si mohou žáci užít při výuce i mimo ni? Téměř všechny třídy jsou vybaveny magneticko-keramickými tabulemi s interaktivními projektory pro digitální výuku, počítačovou učebnu, výuku založenou na vzájemném respektu ve vztahu k žákům, výuku založenou na rozvoji samostatného myšlení, rozvoji celé osobnosti. Počet žáků ve třídách umožňuje pravidelný individuální přístup k nadaným i méně nadaným, spoustu mimoškolních aktivit souvisejících s výukou i kroužky, které naplňují volný čas dětí. V současné době je zapojena do různých kroužků drtivá většina žáků školy. Mimoškolní činnost je na profesionální úrovni zabezpečována Střediskem volného času Klubko Staré Město a školou v kroužcích aerobiku, výtvarném kroužku, tanečním, vaření, koumák, dramatickém kroužku, dále komunitní školou zabezpečující možnost výuky AJ rodilým mluvčím z Anglie, folklórní kroužek, sportovní kroužek, volejbal, aktivity spojené s příměstským táborem a další a Základní uměleckou školou Slovácko, která přímo ve škole v Traplicích vyučuje hru na klávesy, kytaru, flétnu.

Postupně se změnil pohled veřejnosti i žáků na priority vzdělávání. Informace ze všech oborů byly dříve fakticky předávány žákům prostřednictvím učitelů a jedné schválené učebnice jako daná a neměnná fakta. Náš vzdělávací

Budova MŠ z roku 1982

MŠ je od roku 2013 v pavilonu A

system nevznikal historicky v demokracii, ale v absolutistické monarchii. Byl nastaven na to, že nemá vychovávat svobodně uvažující osobnosti, ale zejména pěstovat disciplínu, poslušnost a předat základní penzum znalostí, aby člověk byl následně schopen sloužit. Rozvojem demokracie, výpočetní techniky a internetu získávají všichni možnost dalších informací, které mohou použít pro své všeobecné i odborné vzdělání. Obrovský rozmach informací má však i svá úskalí. Ne všechny informace jsou pravdivé,

Výuka ZUŠ Slovácko v prostorách školy

Z vánočního koncertu pro rodiče

Projektová výuka na 2. stupni

často jsou účelově sdělovány v rámci propagační činnosti různých organizací a firem. Tady je úkolem školy naučit vyhledávat informace, třídit je, umět s nimi zacházet. Základním úkolem školy i učitele je plnit vzdělávací cíle. V dřívějších letech byl kladen hlavní důraz na pouhé vědomostní a znalostní učení a cílené učení ke zkouškám tak, aby se žáci dostali na zvolené obory středních škol. Nyní je kladen daleko větší důraz na rozvoj rozumových dovedností, schopnosti aktivně se učit, schopnosti osvojovat si strategie vedoucí k efektivnímu a tvořivému řešení problémů, žáci sami řeší konkrétní situace. Hlavním posunem ve výuce ve škole je postupný posun od pasivního vyučování, ve kterém většinou žáci jen poslouchají a zapisují sdělované učivo, k větší podpoře samostatnosti, spolupráce, zapojení žáků do výuky i prostřednictvím moderní technologie. Žáci jsou na život připravováni daleko lépe. Všichni nemají a nemusí mít takový znalostní základ jako dříve (každý má jiné dispozice, které je třeba rozvíjet), ale když přijdou do zaměstnání, měli by být schopni sami si poradit a najít vlastní řešení. Jsou samostatnější, protože je k tomu škola postupně vede, vychovává svobodně uvažující osobnosti.

Zapojili jsme se v mateřské i základní škole do projektu Ekoškola. Je to mezinárodní program enviromentální

Samostatnost a zároveň spolupráce

výchovy pro žáky základních a středních škol. Náplní projektu je učinění několika konkrétních a praktických kroků, které vedou k ekologickému chování osob se školou spjatých (žáci, učitelé, ostatní zaměstnanci školy, rodiče, komunita). Program Ekoškola vede aktéry ke vzájemné spolupráci, a tím k dosažení cíle - dovést každodenní chod školy k tomu, aby byl co nejšetrnější k životnímu prostředí.

V rámci tohoto projektu se žáci učí o enviromentálních tématech a usilují o vytvoření školy, která bude šetrná vůči životnímu prostředí. Všichni aktéři školního kolektivu se snaží o minimalizaci produkce odpadů, o jejich třídění, o minimalizaci spotřeby energií a vody. Cílem programu je také zlepšování životního prostředí v okolí školy a v místní oblasti. Po dosažení určených limitů je škole udělen mezinárodní titul EKOŠKOLA, tím škola získá vlastní logo a vlajku.

Informační nástěnka školního ekotýmu

Pro zkvalitnění výuky i vybavení školy se pravidelně zapojujeme do projektů vyhlašovaných ministerstvem školství nebo ministerstvem pro místní rozvoj. Za poslední roky jsme získali dotace ve výši 2 259 279,-Kč (výuka ICT, zájezd pro žáky do Londýna, výuka dílen, doučování žáků) a další aktivity pro žáky a vybavení školy. V současné době máme podanou další žádost výzvy na vybavení učeben a školy.

Kroužky ve školním roce 2017/2018: 2 výtvarné, 2 vaření, 2 aerobic, 2 koumák, dramatický, florbalový, taneční, hodina konverzace ve výuce AJ rodilým mluvčím. Spolupráce se ZUŠ Slovákko - hra na klávesy, kytara, flétna - 20 žáků školy navštěvuje přímo ve škole. Téměř všichni žáci školy jsou zapojeni do některé z mimoškolních aktivit, většina žáků vícekrát. Největší tradici mají sběr starého papíru, vánoční školní akademie, spaní ve škole pro děti ze ŠD, Noc s Andersenem pro starší žáky, recitační a pěvecká soutěž. Každoročně se žáci účastní různých soutěží a olympiád.

Další aktivity v základní škole zabezpečuje komunitní škola, sdružení rodičů, spolek maminek. Postupná obnova školy a školky nikdy nekončí. Abychom byli konkurence schopní, aby se děti cítily v MŠ

2. třída

3. třída

Z nocování ve školní družině (školní rok 2012/13)

i ZŠ dobře, aby měly odpovídající podmínky ke vzdělání, to vše předpokládá stále jít s dobou. Využíváme všechny možné projekty na podporu financování vzdělání v naší škole a budeme se o to snažit i nadále. Jak již bylo popsáno, generace představitelů obce

Traplice se snažily vybudovat moderní školu. Až po 112 letech od vzniku školy v Traplicích se to podařilo, a proto je úkolem nás všech se o tento stánek vzdělání starat tak, aby sem s radostí mohly chodit další generace mladých lidí a byly na svou školu náležitě hrdi.

Část nocležníků při pravidelné Noci s Andersenem ve školní knihovně

Ředitelské vzpomínky...

Mgr. Jindřich Zapletal

Tak je ti, školo, 40 let.

Přesně tolik let jsem působil ve školství. Nastoupil jsem v roce 1970 jako učitel na ZDŠ Březová, kde jsem působil šest let. Dva roky jsem učil na ZDŠ Jalubí a od roku 1978 až do roku 2010 jsem působil na škole v Traplicích. I když škola byla otevřena v roce 1978, byla zde ještě spousta dodělávek. Bylo potřeba dobudovat a dovybavit odborné kabinety, tělocvičnu, provést v okolí školy výsadbu zeleně, dohotovit školní hřiště, pozemek a spoustu dalších věcí. Všechno se dodělávalo za provozu tak, aby neutrpěla kva-

lita výuky. Přišel jsem do velmi dobrého a nadšeného učitelského kolektivu, který dělal vše pro dobré jméno školy. Nemohu nezpomenout výborné kolektivy tříd, kde jsem byl třídním učitelem, a taky moje paralelní třídní kolegy, se kterými jsme dosahovali ve svých třídách velmi dobrých výsledků jak ve vzdělávací, tak i výchovné práci. Nelze nezpomenout na vynikající školní výlety. V tělocviku jsem poznával okolní krajinu, v pěstitelských pracích šikovnost našich žáků. V branných sportech byli naši žáci postrachem okresních soutěží. Kromě výborných dětí jsem měl

Práce dětí ze ŠD

i výborné rodiče, se kterými jsme řešili všechny vzniklé problémy k oboustranné spokojenosti.

Pak přišla sametová revoluce a já byl pedagogickým sborem pověřen vedením školy. Já, který jsem nejraději učil. Tak jsem se učil řídit školu. Nakonec jsem byl ředitelem ZŠ a později ZŠ a MŠ (rok 2003) celých dvacet let. Byli jsme druhou školou v okrese, která získala právní subjektivitu (rok 1992). Kromě zavádění nových věcí do výuky přišla spousta nové práce, kterou jsem dříve nedělal. Zajistit úplnost a aprobovanost pedagogického sboru, zajistit provoz školy a školní jídelny, starat se o opravy, řešit právní problémy apod. Ale dařilo se. Již v roce 1990 jsme započali s výukou anglického a německého jazyka a jako jedna z prvních škol na okrese jsme byli vybaveni počítačovou učebnou s počítači zn. Conzul, takže naši žáci v té době byli na velmi dobré úrovni v oblasti IT. Učebny se vybavovaly novými pomůckami, používaly se nové učební metody, škola se stala školicím střediskem pro výuku Lega, stabilizoval se učitelský sbor i správní zaměstnanci. V roce 1990 byla pro-

vedena rekonstrukce střechy a při té příležitosti byly ještě odstraněny všechny závady způsobené zatékáním.

A tak plynul rok za rokem. Někteří pracovníci odcházeli, jiní přicházeli, ale vždy jsme věděli, že provoz školy nebude ohrožen. Vznikaly akce, které se staly tradicí. Slavnost slabikáře, vánoční besídka, nocování v ŠD, sběr starého papíru. Také spolupráce se zřizovatelem byla na velmi dobré úrovni, obecní úřad nám vycházel dle svých možností všemožně vstříc. I spolupráce s rodiči byla bezproblémová. A tak jsem se ani nenadál a byl tu rok 2010 a můj odchod na zasloužený odpočinek. Odcházel jsem s pocitem dobře vykonané práce pro traplickou školu a přál jsem si, aby se mým následníkům vedlo taky tak dobře. A je to vidět. Škola má nový šat, okna, je zateplená, moderně vybavená, má nové lité podlahy, žáci mají nové šatní skříňky, kuchyně září novotou. Mohl bych závidět. Ale nezávidím. Vždyť kdo má to štěstí, že čtyřicet let dělá práci, která je i jeho koníčkem. A já to štěstí měl. Za to ti, školo, děkuji a přeji ti do další čtyřicítky hodně a hodně dalších úspěchů.

Mgr. Pavla Gajdošová

Když se ohlédnu zpět za svou profesní kariérou, zjišťuji, že jsem téměř celou polovinu života prožila na Základní škole Traplice. To, že roky uběhly jako voda, šokující není, ale fakt, že je to celých dvacet sedm let, už k podivení je. V roce 1985, kdy jsem nastoupila, jsem byla dokonce nejmladší členkou pedagogického sboru. Dnes je to pro mě úsměvné.

Ve škole jsem prošla několika pracovními pozicemi. Každá z nich pro mě byla velkou výzvou, jak se stále pokoušet dělat svoji práci lépe. Nejdelší úsek mé traplické odyssey byl v pozici učitelky 1. stupně.

Mám velkou radost, když se ke mně hlásí bývalí žáci a jejich rodiče, a dokonce se už s některými setkávám i pracovně. Tehdy si říkám, že má snaha nebyla docela marná a alespoň někomu přinesla ovoce.

Působila jsem několik let ve vedení školy. V tomto období byl pro mne inspirující pan ředitel Zapletal, který byl zřejmě nejdéle sloužící ředitel ZŠ Traplice. Mé funkční období nebylo tak dlouhé, nicméně spousta mi toho dalo, ale také vzalo. I když ve mně převažuje to dobré, v roce 2012 jsem na vlastní žádost ukončila pracovní poměr.

Děkuji, že jsem mohla dlouhou řadu let pracovat s úžasnými lidmi, kteří dělali svou práci se správným zaujetím pro dobro věci. Jste mým vzorem, inspirací, přáteli a výbornými kolegy. Přeji vám všem, ať jste na úseku pedagogickém či nepedagogickém, hodně zdraví do dalších let, vstřícné vedení školy, naslouchající a zapálené žáky, podporující rodiče a celou veřejnost obce Traplice a sousedních obcí.

Vybrali jsme si náročnou, ale krásnou práci.

Učitelské vzpomínky...

Mgr. Vladimíra Mikošková

Ani se to nezdá možné, že naše ZŠ slaví 40. výročí. Na její otevření se po dlouhá léta těšili obyvatelé Traplic a okolí, ale hlavně my, učitelé, kteří jsme vyučovali ve směnném provozu ve staré škole. Poslední prázdniny před otevřením nové školy jsme se zapojili do úklidu školy. Naši manželé pomáhali s instalací nábytku v kabinetech i ve třídách. Celé prázdniny byly ve znamení připravit ve škole vše tak, abychom mohli zahájit nový školní rok v novém a krásném prostředí.

Dlouhé roky plynuly v plném tempu. V roce 1993 jsme začali na I. stupni vyučovat podle projektu Obecná škola. Děti zvládaly učivo pomocí her, zajímavých projektů a pokud možno s radostí a chutí do práce. Ve stejném

roce jsme se přihlásili do konkurzu, který prostřednictvím Učitelských novin vyhlásilo MŠMT. Byli jsme vybráni mezi vítězné školy a získali vybavení učebny Lego. Jednalo se o velkou dodávku stavebnic pro 20 dětí. Stavebnice se nevyužívaly ke hrám, ale v hodinách - dnes se nezdá ani možné, že jsem s nimi dělala krátké testy z látky v českém jazyce, prouce i matematice.

Během let jsme díky vedení školy přikupovali další stavebnice. Bylo možné otevřít kroužek lega, který byl velmi oblíbený. Děti stavěly a stavěly a já často žasla nad detaily a fantazií dětí. Málokdy se mi podařilo ukončit kroužek v danou hodinu. Práce se stavebnicemi lega patřila k těm nejradostnějším, které jsem spolu s dětmi zažila.

Kroužek lega v roce 1993

Besídka pro rodiče, 2.A, šk. rok 1996/97

Mgr. Věra Večeřová

Vzpomínám na jednu zajímavou besedu. U příležitosti 40. výročí osvobození jsme si pozvali rodáka naší obce, pana Martina Obdržálka. Poutavě dětem vyprávěl o své strastiplné cestě, kterou prodělal po svém ilegálním odchodu z okupované republiky.

Jako člen 1. samostatné brigády armádního generála Ludvíka Svobody se zúčastnil bojů Karpatsko - dukelské operace, kde byl těžce raněn. O této události se Ludvík Svoboda zmiňuje ve své knize Z Buzuluku do Prahy.

Beseda s panem M. Obdržálkem (třetí zleva), šk. rok 1984/85

Zápis ze školní kroniky:

„Děti byly opravdu pozorné. Doufám, že se jim bude dobře dařit. Pedagogický sbor besedu bezvadně zorganizoval. Cítil jsem se tu opravdu dobře. Martin Obdržálek.“

Vzpomínka žákovská...

Mých devět let ve škole

Eliška Hoferková, 9. třída, šk. rok 2017/18

Kde jsou ty časy, kdy jsme seděli vzorně v lavicích očekávajíc příchod paní učitelky, kdy jsem si hráli na koberci a učili se nejen číst, psát, počítat, ale i jak se umět rozdělit, komunikovat mezi sebou a další užitečné věci do života. Když si na tohle vzpomenu, do mysli se vkrádá příjemný pocit nostalgie. Zároveň ale i posmutním, jelikož si uvědomuji, že za chvíli tohle skončí. Ale tak to má být. Vše jednou skončí. Možná proto je to tak kouzelné. V pomíjivosti je krása. Nechci teď vzpomínat na všechno, co jsme za těch devět let prožili. Spíše bych chtěla touto cestou poděkovat těm, kteří nás naší cestou obětavě provázeli. Děkuji učitelům a všem, kteří nás tu opatrovali. Ale přece jen chci poděkovat i někomu, kdo tu s námi po celou dobu byl, a věřím, že ještě dlouhou dobu bude. Někomu, kdo to tady drží všechno pohromadě. A to jsou školní zdi.

Ach ano, kolik ty toho viděly, slyšely, kolik let tady pozorovaly, jak vznikala i zanikala přátelství. Sledovaly bezmoc žáků při písemné práci, ale i úsměv na jejich tváři, když zažili úspěch. Byly tu od vzniku školy a budou tady až do konce.

Drahé stěny, i když jsme na vás většinou nadávali, že nás tady držíte jako ve vězení, a nechovali se k vám dvakrát uctivě (musím se usmát při vzpomínce na rozlité pití a další nevděčné útoky na vás), tak vám chci poděkovat. Vlastě bych vám měla být vděčná. Díky vašemu objetí ze všech stran jste nás držely pospolu, a já tak mohla trávit čas s lidmi, se kterými mě nyní poji obrovské množství zážitků a vzpomínek. Některé jsou hořké a těžknou na jazyku, ale většina je sladkým pohlazením na duši.

Mariánka Čechová, 3. třída, šk. rok 2017/18

Škola v proudu času....

(...a svět)

- 1975 – 14. září položení základního kamene
- 1978 – 20. srpna slavnostní otevření, ředitelkou P. Morávková
- 1979 – leden – uhelné prázdniny
- 1982 – červenec – příměstský tábor ve škole
- 1985 – nejpočetnější třída se 39 žáky (3. třída)
- 1986 – ředitelkou V. Večeřová
- 1987 – dokončení lehkoatletického hřiště
- 1988 – nový nábytek do žákovské knihovny
- 1989 – ředitelem J. Zapletal, vybudování počítačové učebny
- 1990 – rekonstrukce střechy, výuka AJ a NJ
- 1991 - zateplení severního a jižního vchodu školy
- 1992 - právní subjektivita
- 1993 – učebna Lego Dacta
- 1994 – instalace bezpečnostního zařízení
- 1995 – mimořádné chřipkové prázdniny
- 1996 – zahájení udělování Diplomu ředitele školy
- 1997 – skleník na školním pozemku
- 1998 – dokončení altánku
- 1999 - plynofikace
- 2000 – ukončení docházky žáků z Jalubí; školní klub, školní parlament, školní bufet
- 2003 – od 1. 1. název ZŠ a MŠ Traplice
- 2004
- 2005 – rozšíření počítačové učebny, účast v TV soutěži Bludiště
- 2007 – výuka podle Školního vzdělávacího programu (tzv. ŠVP)
- 2009
- 2010 – ředitelkou P. Gajdošová, do budovy přestěhována obecní knihovna
- 2011 – spuštěny webové stránky školy
- 2012 – ředitelem S. Horehled, nová fasáda, výměna oken
- V. Remek ve vesmíru
od 1. 4. letní čas
- v provozu 1. blok JE Dukovany
- počet lidí na Zemi překročil 5 miliard
- Sametová revoluce
- připojení Československa k internetu
1. 1. vznik ČR
- zpoplatnění českých dálnic
- povodně na Moravě
spuštěn Google
- objev páté lidské chuti tzv. umami
- vstup Česka do EU
- světová ekonomická krize
Slovensko přijalo euro
- konec bankovek v hodnotě 50 Kč

- 2013 – magnetokeramické tabule (konec kříd), MŠ v pavilonu A
- 2014 – renovace šaten, nová podlaha v tělocvičně
- 2015 – v prostorách školy zahajuje výuku ZUŠ Slovácko
- 2016 – elektronický systém evidence stravy, rekonstrukce kuchyně
- 2017 – nové vybavení sborovny
- 2018 – 16. června oslava 40. výročí otevření školy

Volný výběr salátů a nápojů v jídelně

Historie zaměstnanců školy

Ředitelé:

Morávková Pavla
1978 – 1986

Večeřová Věra
1986 – 1990

Zapletal Jindřich
1990 – 2010

Gajdošová Pavla
2010 – 2012

Horehled Stanislav
2012 – *dosud*

Zástupci ředitele:

Grebeníček Milan
1978 – 1979

Večeřová Věra
1978 – 1986

Žáková Jana
1986 – 2006

Gajdošová Pavla
2006 – 2010

Haberlandová Eva
2010 – 2012

Mucková Yveta
2012 – 2016

Učitelé:

Běhunčík Bořivoj
1978 – 1991, 1992 – 1993

Bělohoubková Eva
1978 – 1980, 1982 – 2006

Borusíková Marie
1978 – 1995, 1996 – 2000

Drábková Barbora
1978 – 1979

Dvořanová Věra
1978 – 1984

Mikošková Vladimíra
1978 – 2004

Petrželka Jiří
1978 – 1990

Remešová Marie
1978 – 1989

Skatulová Drahoslava
1978 – 1985, 1988 – 1989

Snopková Jaroslava
1978 – 1980

Šestáková Jaroslava
1978 – 1979

Štefková Pavla
1978 – 1991

Šustrová Miloslava
1978 – 2003

Třetina Vladislav
1978 – 1984

Večeřová Věra
1978 – 2006

Vídeňská Ludmila
1978 – 1980, 1982 – 1983

Zapletal Jindřich
1978 – 2010

Zlobická Marie
1978 – 1987

Zlobický Miloslav
1978 – 1988

Bittnerová Eliška
1979 – 1992

Hronová Eliška
1980 – 1983

Pavela Josef
1980 – 1981

Slováčková Alena
1980 – 1984

Fusková Jarmila
1981 – 1982

Šupková Jarmila
1982 – 1983

Havlíčková Eva
1983 – 1987

Dlapová Jiřina
1984 – 1998

Haberlandová Eva
1984 – *dosud*

Sádlová Alena-Vaňková
1984 – *dosud*

Brokl Vratislav
1985 – 1986

Jurásková Blanka

1985 – 2004

Šrámek Josef

1985 – 1994

Bazalová Zuzana

1987 – 1988

Vlčková Alena

1987 – 1988, 1989 - 1992

Grebeníčková Jana

1988 – *dosud*

Musilová Margit

1989 – 1991

Kovaříková Marie

1990 – 1991

Pelka Libor

1990 – 1993

Řičánková Jana

1990 – 1997, 2002 - 2012

Slančíková Jana

1990 – 2002

Holub Karel

1991 – 1994

Horčíčko Petr

1991 – 1992

Peřestý Ladislav

1991 – 1995

Tomášů Eva

1991 – *dosud*

Válek Radomír

1991 – 1992

Daňhel Libor

1992 – 1996

Daňhelová Jana

1992 – 1995

Gregorová Vlasta

1992 – 1993, 1996 - 1997

Nerádová Stanislava

1992 – 1994

Gajdošová Pavla

1993 – 2012

Lapčíková Marie

1993 – 1994

Potýková Iva

1993 – 1994

Němcová Renata

1993 – 1995

Novotný Stanislav

1994 – *dosud*

Chudomelová

Petra-Jakšíková

1994 – *dosud*

Uherková Jana

1994 – 1996

Blecha Dalibor

1995 – 2004

Michalíková Lenka

1995 – *dosud*

Vlášková Dana

1995 – 1996

Šilhavíková

Mart.-Obdržálková

1998 – *dosud*

Skopalová Helena

1998 – 2001, 2002 - 2003

Vaňková Stanislava

1998 – 2000

Hlaváčková Pavlína

1999 – 2002

Broklová Jana-Charvátová

1999 – 2010

Bachanová

Hana-Slavíková

2000 – 2010

Hudečková Sylvie

2000 – 2001

Šebková Vlasta

2000 – 2001, 2003 - 2005

Taftová Štěpánka

2000 – 2001

Mrkvicová

Hana-Kozelková

2005 – 2006

Příplatová Magda

2006 – *dosud*

Hráčková Anna

2006 – 2007

Slavičínský Miroslav

2006 – 2010

Mucková Yvetta

2009 – *dosud*

Ivo Vojtík

2010 – 2012

Kusáková

Petra-Stuchlíková

2012 – 2014

Horehledová Taťána

2013 – *dosud*

Kravalová Eva

2014 – 2016

Fuglíková Eva

2016 – *dosud*

Asistentky pedagoga:

Vaculíková Lucie

2007 – 2010

Hlaváčková Irena

2016 - *dosud*

PO SSM:

**Stanislava Burdová-
Tománková**
1978 – 1988

Štefková Andrea
1983 – 1985

Vašíčková Iveta
1985 – 1986

**Palánková
Martina-Kubíková**
1978 – 1990

Rožková Jana
1988 – 1989

Polášková Iveta
1989 – 1990

**Školní družina, školní
klub:**

Mrázková Alena
1978 – 1980

Drábková Barbora
1979 – 1980

Šimíčková Jaroslava
1979 – 1980

Fusková Jarmila
1980 – 1981

Mašílková Alena
1980 – 1981

Zichová Lenka
1981 – 1984

Šilcová Dagmar
1984 – 1985

Gajdošová Pavla-Faksová
1985 – 1993

Obalová Jitka
1988 – 1989

Žáková Dana
1989 – dosud

Pochylá Jitka
1990 – 1991

Hegerová Vladimíra
1993 – 1994

Vranková Blanka
1994 – 1996

Malovaná Oldřiška
2000 – dosud

Ekonomický úsek:

Mazurková Jarmila
1990 – 2001

Zelíková Jarmila
2001 – 2001

Pelková Marcela
2002 – dosud

Současní zaměstnanci školy

Školníci – údržbáři:

Vrábl Pavel

1978 – 1980, 1981 - 1982

Rozum Bonifác

1980 – 1982

Borusík Oldřich

1982 – 1993

Šustr Bohumil

1992 – 1994

Beránek Jiří

1993 – *dosud*

Topiči:

Mikulík Florián

1978 – 1983

Zetík Antonín

1978 – 1987

Mrkvice Vladimír

1983 – 1988

Balíček Metoděj

1986 – 1988

Obdržálek Rudolf

1988 – 2000

Přílučik Antonín

1988 – 1995

Beránek Jiří

1999 – *dosud*

Uklízečky:

Kylhofová Zdeňka

1978 – 1996

Novotná Františka

1978 – 1997

Rozumová Anežka

1978 – 1980

Rožková Božena

1978 – 1987

Sentlová Antonie

1978 – 1987

Vranková Ludmila

1978 – 1994

Obdržálková Františka

1980 – 1991, 1997 - 1998

Žiškova Anna

1985 – 1997

Grebeníčková Zdeňka

1986 – 1989, 1991 - 2004

Svobodová Růžena

1990 – 2000

Chrástková Alena

1996 – 2000

Obdržálková Karla

1997 – 2012

Pavolová Zdeňka

1997 – 2005

Pelková Marcela

2000 – 2001

Matoušková Ivana

2001 – 2010

Hanáčková Eva

2004 – 2016

Obdržálková Zdeňka

2006 – 2017

Malíčková Miluše

2007 - *dosud*

Laholová Adéla

2011 - *dosud*

Dubčáková Lenka

2016 - *dosud*

Vedoucí ŠJ:

Dostálek Milan

1978 – 1992

Němečková Věra

1992 – 2006

Vávrová Alena

2006 - *dosud*

Kuchařky:

Blechová Anna

1978 – 2003

Hrňová Zdeňka

1978 – 1991

Kutálková Miroslava

1978 – 1983

Sedláčková Ludmila

1978 – 1982

Šimková Božena

1978 – 1979, 1983 - 1987

Filoušová

Ludmila-Vráblová

1978 – 1986

Šimková Ludmila

1979 – 1988

Slavíková Hedvika

1982 – 1983

Kučerová Dáša

1986 – 2004

Rosíková Marie

1988 – 1992, 1993 - 1994

Vávrová Alena

1991 – 1994, 2003 - *dosud*

Beránková Marie

1994 - *dosud*

Maňásková Ludmila

1994 – 1995

Grebeníčková Zdeňka

2004 – 2011

Malíčková Miluše

2007 - *dosud*

Skopalová Klára

2011 - *dosud*

Úspěchy žáků v soutěžích

Celostátní soutěže

- 2000/01: 2. místo v soutěži Požární ochrana očima dětí
2001/02: D. Směšný – 4. místo v Zeměpisné olympiádě
2002/03: 5. A - 4. místo v soutěži Náš svět

Krajské a regionální soutěže

- 1997/98: 1. místo v zdravotnické soutěži
1998/99: 1. místo v soutěži ČČK
2000/01: D. Směšný - 4. místo v Zeměpisné olympiádě
2001/02: D. Směšný – 1. místo v Zeměpisné olympiádě
2013/14 : V. Hrňová – 2. místo v literární soutěži
2014/15: V. Horáková, A. Březinová – 1. místo v literární soutěži v kategorii komiks
D. Srnská – 3. místo v literární soutěži
2015/16: E. Hoferková – 2. místo v literární soutěži

Okresní soutěže

- 1978/79: starší žáci – 1. a 2. místo v branných závodech
starší žákyně – 1. a 2. místo v branných závodech
1979/80: starší žákyně – 1. místo v branném závodě
starší žáci – 2. místo v branném závodě
1982/83: E. Bittnerová – 1. místo
v Matematické olympiádě
1983/84: Skopalová, Pokorná, Bučíková – 1. místo
v branném závodě
1. místo v branném závodě
2x 2. místo v branném závodě
1985/86: V. Bilavčík, R. Dlapa, R. Kotyza,
J. Gajdošík – 1. místo v branném závodě

- B. Janečková, P. Šustrová, A. Sedláčková,
M. Maňásková – 1. místo v branném závodě
F. Kohn – 2. místo v recitační soutěži
1986/87: J. Zich – 1. místo v lehkootletických závodech
2x 2. místo v branném závodě
M. Trávníček – 2. místo
v lehkootletických závodech
F. Kohn – 2. místo v recitační soutěži
J. Gajdošík, K. Kloček, P. Katrňák,
D. Tichý – 3. místo v branném závodě
V. Machová, R. Šimková,
E. Grebeníčková – 3. místo v branném závodě
J. Grebeníčková – 2x 3. místo
v lehkootletických závodech
F. Kohn, Z. Novotný – 3. místo v Pythagoriádě
1987/88: 1. a 2x 2. místo v lehkootletických závodech
A. Hasmandová - 2. místo v branném závodě
M. Huňková – 3. místo v branném závodě
S. Vitásek – 3. místo ve Fyzikální olympiádě
2. a 3. místo ve střeleckých závodech
F. Kohn – 4. místo v Matematické olympiádě
1988/89: Z. Novotný – 2. místo v branně -
technické soutěži
L. Novotný – 2. místo
v lehkootletických závodech
J. Macková – 3. místo
v lehkootletických závodech
J. Novotný – 3. místo v plaveckých závodech
D. Mlčoch – 3. místo v mluveném projevu
1989/90: A. Hutařová – 3. místo v Olympiádě
z českého jazyka
P. Rod – 3. místo v Technické olympiádě

J. Macková – 3. místo
v lehkootletických závodech
J. Grebeníčková – 4. místo
v lehkootletických závodech
1990/91: 1. a 3. místo v branném závodě
D. Kegler – 1. místo ve střelbě +
1. místo družstva
M. Vrbas – 3. místo v Matematické olympiádě
1992/93: 3. místo ve střeleckých závodech
T. Mrkvica – 3. místo v Matematické olympiádě
a Pythagoriádě
1993/94: L. Malý – 2. místo v Pythagoriádě
M. Vojtík – 3. místo v Zeměpisné olympiádě
1994/95: P. Dobiášová, J. Hrušková – 3. místo
ve střeleckých závodech
J. Hudák, P. Vlk, M. Kašťánek – 4. místo
ve střeleckých závodech
J. Hudák – 4. místo ve střeleckých závodech
1995/96: J. Malovaný – 1. místo v hudební soutěži
S. Pokorná, K. Šišoláková, J. Trávníčková,
P. Klapilová – 2. místo ve střeleckých závodech
V. Slavík, J. Hubáček, L. Chybík, J. Pekárek –
3. místo ve střeleckých závodech
A. Chrástková – 3. místo v recitační soutěži
B. Macáková – 3. místo v recitační soutěži
A. Burdová – 3. místo v recitační soutěži
1996/97: L. Kučerová, E. Handrlicová, J. Sýkorová,
Z. Vandová – 2. místo v hudební soutěži
1997/98: 1. místo ve vybíjené
1. místo v košíkové
2. místo ve fotbalové soutěži Mc Donalds cup
J. Švub, B. Řičánková – 3. místo
ve zdravotnické soutěži
1998/99: P. Zlámalová – 3. místo ve střelecké soutěži
V. Vávra – 3. místo v informatice
3. místo ve fotbalové soutěži Mc Donalds cup
3. místo v košíkové
1999/00: 2. místo v košíkové
2. místo v sálové kopané
L. Droppa – 2. místo v atletické olympiádě

P. Skalička – 2. místo v informatice
A. Tabarka – 2. místo v počítačové grafice
D. Směšný – 3. místo
v soutěži Matematický klokan
2001/02: B. Mrkvicová - 1. místo v počítačové grafice
M. Skoták – 1. místo v soutěži Šikovné ruce
D. Směšný – 1. místo v Zeměpisné olympiádě
2005/06: B. Čechová – 1. místo v recitační soutěži
2006/07: 3. místo v kopané

Maximilián Zálešák, 3. třída, šk. rok 2017/18

- B. Čechová – 1. místo v recitační soutěži
 K. Remešová – 3. místo
 v Olympiádě z německého jazyka
- 2007/08: N. Hrňová, M. Sýkora - 1. místo
 v recitační soutěži
 E. Rožková, K. Remešová – 2. místo ve výtvarné
 soutěži Požární ochrana dětí
 L. Šilcová – 3. místo ve výtvarné soutěži Požární
 ochrana dětí
 P. Malinová – 3. místo v Olympiádě
 z německého jazyka
- 2008/09: M. Sýkora – 1. místo v recitační soutěži
 M. Malinová – 1. místo v soutěži
 o životním prostředí
- 2010/11: 2. a 3. místo ve florbalu
- 2011/12: M. Budínová – 2. místo v literární soutěži
- 2012/13: J. Mikuláščík – 2. místo v Chemické olympiádě
- 2013/14: V. Hrňová – 2. místo v literární soutěži
 M. Budínová – 2. místo v literární soutěži
- 2014/15: D. Srnská – 2 x 1. místo v literárních soutěžích
 V. Horáková, A. Březinová – 1. místo v literární
 soutěži v kategorii komiks
- 2015/16: D. Srnská – 1. místo v literární soutěži
 M. Pekárková – 2. místo v literární soutěži
 E. Hoferková – 3. místo v literární soutěži
- 2016/17: Z. Tomáščíková – 1. místo v literární soutěži
 D. Miklíková – 1. místo v literární soutěži
 E. Hoferková – 2. místo v literární soutěži

Kroužek vaření pro nejmladší

Škola pomáhá

Adopce afrických dětí

V roce 2007 jsme „adoptovali“ na dálku afrického chlapce Vincenta Abondo, narozeného v roce 2002 v Nairobi - Keni. Díky naší devítileté pomoci tento chlapec získal základní vzdělání, které ukončil závěrečnými zkouškami. Vzdělání je v Keni jedinou šancí na lepší budoucnost a zároveň adopce na dálku pozitivně ovlivňuje i život nejbližší rodiny. Po celou dobu docházky Vincenta do školy nám od něj přicházely dopisy, fotografie, obrázky a s každým ukončeným školním rokem i vysvědčení. Za devět let jsme kromě omalovánek, pastelek, sešitů, a dokonce i českých knih poslali téměř 65 000,- Kč.

Tříkrálová sbírka

Pravidelně se školáci vydávají koledovat a popřát obyvatelům obce štěstí, zdraví v novém roce a zároveň obdarovávají drobnými dárky všechny ty, kteří přispějí jakoukoliv finanční částkou Charitě ČR. Výnos z této sbírky putuje na podporu lidí v nouzi, na různé formy pomoci pro nemocné, seniory, matky s dětmi v tísní apod.

Světluška

Účelem sbírky je získání finančních prostředků na přímou pomoc lidem s těžkým zrakovým postižením, zejména na asistenční a průvodcovské služby, vodící psy, rehabilitační pomůcky apod. Každoročně se v podzimních měsících rozsvítí světlušky i v naší škole.

Sběr plastových vršků

Těžká situace dětí z nejbližšího okolí nenechává žáky a učitele lhostejnými, a tak se nepravidelně (podle potřeby) zapojují do sbírání plastových vršků. Výtěžek z výkupu jde vždy pro konkrétní dítě a jeho rodinu.

Vincent Abondo na konci školní docházky

Sběr starého papíru

Obrovskou tradici na naší škole má jarní a podzimní sběr starého papíru. Nejúspěšnější bylo sbírání na jaře 2014, kdy jsme za tři dny odevzdali 20 378 kg této cenné druhotné suroviny, což tehdy představovalo v průměru 101,73 kg na každého žáka školy. V celoročních součtech (tedy jarní

i podzimní sbírání dohromady) vede rok 2007, kdy jsme vybrali 33 378 kg. Jen od podzimu 2004, odkdy si vedeme přesnou statistiku, přivezly naše děti za mohutné spolupráce svých rodičů i prarodičů celkem 383 224 kg. Pokud opravdu platí, že 60 kg starého papíru nahradí jeden strom, zachránili jsme jich tak za necelých 14 let asi 6 378!

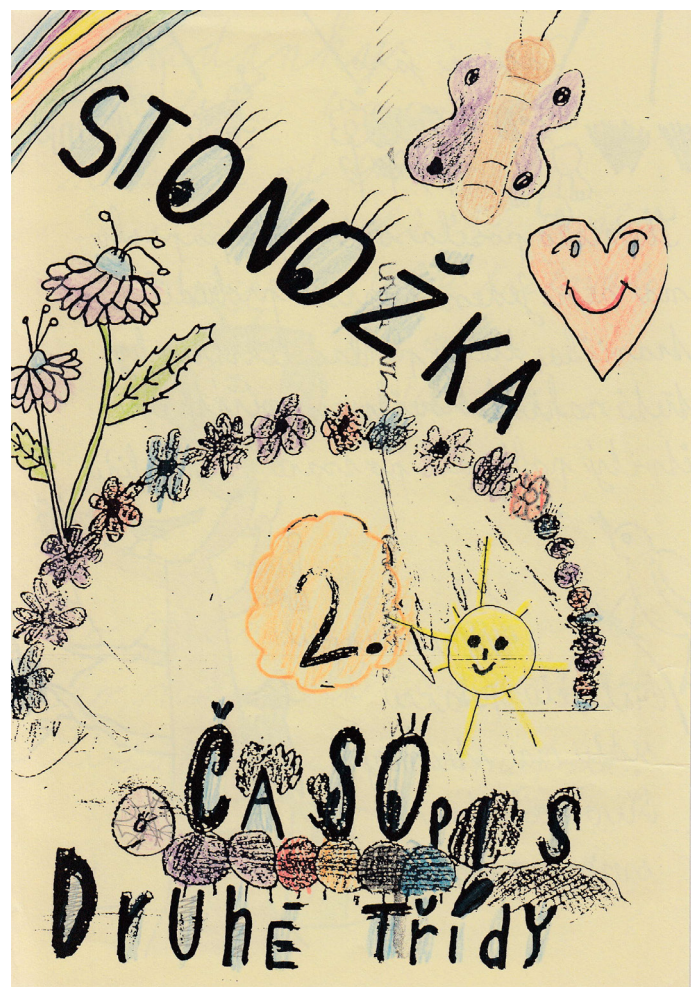

Bez asistence žáků by se žádný sběr neobešel

Škola a média

Nespočet článků a fotografií vyšel v regionálním tisku. V červnu 2005 se žáci 8. třídy zúčastnili televizní soutěže Bludiště. Postoupili do druhého kola, které se natáčelo na podzim dalšího školního roku. V roce 2015 školu navštívil televizní štáb a s dětmi 3. třídy natočil jeden z dílů oblíbeného výtvarného pořadu pro děti Šikulové.

V průběhu let si žáci sami vydávali časopisy či noviny: Stonožka, Dvacítka nebo Neřád.

Práce dětí

„Učitel ti může otevřít dveře, ale vstoupit do nich musíš ty sám.“

(neznámý autor)

Literární texty dětí byly (a jsou) otiskovány v různých sbornících nebo např. v dětském časopise *Mateřídouška*. V roce 1996 zde byl otisknut text žáka 2. třídy J. Lapčíka.

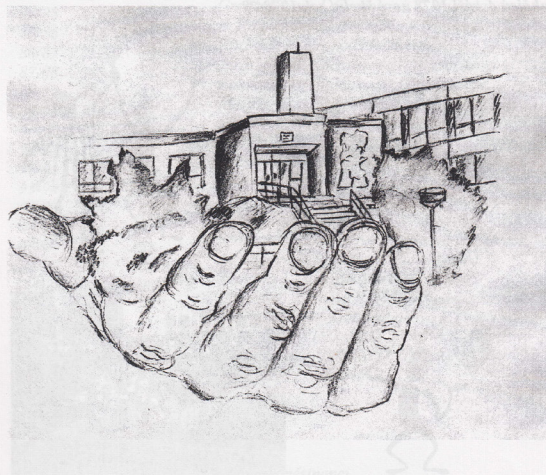
Skřítek na koupališti

Josef Lapčík, 2. třída, šk. rok 1995/96

Jednoho krásného dne, kdy sluníčko pátilo jako o závod, se skřítkové šli koupat na velké koupaliště. Jenže oni jsou velmi malí, takže je děti ve vodě kolem sebe vůbec nevidí. Koupali se všichni skřítkové kromě jednoho, toho nejmenšího. Maminka ho nechtěla pustit, že je ještě malý. Ale on utekl. Ve vodě řádil ze všech nejvíc, až se děti divily, jak se voda kolem nich vlní. A tu najednou uviděl tento nejmenší skřítek na dně něco trpytívého. Připlul k tomu a poznal, že je to řetízek na krk. Už viděl, jak si za něj něco koupí. Pokoušel se ho vytáhnout, ale řetízek byl na skřítko moc těžký. Zavolal si své kamarády na pomoc. Vytáhli řetízek na hladinu a vtom uviděli na břehu na lavičce plakat holčičku. Rozhodli se, že jí udělají radost. Přitáhli řetízek až k její noze, pošimrali jí a holčička zvedla uplakané oči a uviděla řetízek. Rozveselila se, protože to byl řetízek její, který ve vodě ztratila. Ale byla smutná dál. A proto skřítkové znovu naskákali do vody a opět se ponořili až na dno bazénu. Šmejdili sem a tam, až zase ten nejmenší skřítek uviděl druhý poklad - prstýnek. Také ten společnými silami dopravili k děvčátku. To mělo radost! Našlo i svůj ztracený prstýnek. Maminka se trochu hněvala na toho nejmenšího za útěk, ale byla i ráda, že skřítkové děvčátku pomohli.

Časopis nejen pro školu povinné 1/98

Dvacítka

1. číslo časopisu DVACÍTKA vychází u příležitosti 20. výročí otevření nové ZŠ Traplice

Naše škola

Julie Laima Kiseliovasová , 3. třída, šk. rok 2017/18

V září jdeme do školy,
řešíme tu úkoly.
Obědy nám chutnají,
ve družině si všichni pohrají.
Někdy se tu popereme
a pak se zas usmějeme.

Maminčina zahrádka

Monika Janováčová , 3. třída, šk. rok 2017/18

Maminčiny kytičky,
vyrostly už do výšky.
Krásně voní,
krásně svítí.
Narcisky a petrklíče
kvetou vždy do správné výše.
A co takhle tulipán?
Vždycky bývá jako pán.

Škola

Anna Přílučiková, 5. třída, šk. rok 2017/18

Naše škola velká je, ZŠ Traplice se jmenuje.
Jsou tu děti starší, mladší, každé z dětí je jinačí.

Máme tu učitele i hodného ředitele.
Kuchařky jsou tu taky, knedlíků nám vaří mraky.

Když se děti v lavicích učí třeba o sýčcích,
známky taky dostávají, na pětky si pozor dají.

40 let škola slaví, některé děti baví
učit se o zvířátkách, kachnách, husách i kuřátkách.

Školo, přejeme Ti štěstí, zdraví,
to žáci všech ročníků praví.

Dopis pro jedničku

Vendula Hrněová, 6. třída, šk. rok 2011/12

Ahoj jedničko,
rozhodla jsem se, že ti napíšu, protože mě provázíš mým životem. Je mi 11 let, tak si myslím, že je ten správný čas, abych ti o všem, co nás spojuje, napsala. Od prvního dne, co jsem vykoukla na svět, tě mám v paměti, protože jsem se narodila 1. května. Když jsem nastoupila do základní školy, hned jsem si tě oblíbila. S tebou jde všechno líp. Nemám problémy s učiteli, rodiče si tě pochvalují a babička za tebe občas přihodí i nějakou korunkku. Dokonce jsem za tebe a tvoje sestřičky dostala i křečka Vildu. A ten je taky jednička. V letošním

Aneta Božena Hrněová, 4. třída, šk. rok 2017/18

školním roce se s tebou naštěstí setkávám skoro každý den, tak měj se mnou prosím trpělivost a drž se při mně. A představ si, že tě nosím i na svém volejbalovém dresu! Doufám, že mi budeš přinášet štěstí i nadále!

Tak zatím moc děkuji, doufám, že tě zítra uvidím, a pozdravuj sestřičky.

Venda

Ze střechy

Daniela Srnská, 8. třída, šk. rok 2014/15

Ani by Vás nenapadlo, kolik se toho dá vidět z obyčejné střechy. No dobře, zase tak obyčejná není. Jde o střechu hradištské knihovny, kterou určitě všichni znáte. Ale co, nebo spíš koho ještě neznáte, to jsem já - holub jménem Bohoušek. Pocházím z rodu šedobílých hradišťanů, což je velice vzácný holubí rod. Ale o tom někdy jindy. To, co Vám chci říct, je důležitější než to, kdo jsem a odkud pocházím.

Víte, je to tak. Tady na střeše hradištské knihovny se mi zalíbilo asi tak před pěti měsíci. Zprvu jsem sem létával jen zřídka, ale nyní se mi už jinam ne-

Markéta Pekárková, 1. třída, šk. rok 2011/12

chce. Velmi jsem si tuhle knihovnu oblíbil. A víte proč? Protože zde mají patrně všechny knihy! Což je úžasné, nemyslíte? A taky možná proto, že neplatím žádný nájem. Víte, ne vždy jsem uměl číst. Bylo to pro mě zpočátku obtížné. Nejdřív jsem poznával písmena, potom slova, později věty a nakonec i celá souvětí. A jaké knihy mám nejraději? Upřímně řečeno, miluji úplně všechno! Detektivky, romány, fantasy... To je počteníčko, to Vám povím!

Zřejmě ještě netušíte, jak knihy čtu. Inu, je to prosté. Tady ve výklenku okna pokaždé pozoruji své „oběti“. Nebojte se, nikdy mě ani nenapadlo vylézt na děti, které chodí vracet knihy do boxu, s válečným pokřikem: „Knihu, nebo život!“ Jsem přece šlechtic, proboha! Ale jakmile vidím, že má někdo v plánu vhodit do boxu knihu s krásným přebalem, jsem schopen udělat cokoli! No cokoli, zatím jsem neudělal ještě nic jiného, než že jsem vždy počkal, až byl „čistý vzduch“, a opatrně jsem proletěl dovnitř otvorem pro knihy. Už se mi to tak podařilo mnohokrát a pokaždé je to jako z nějaké parádní detektivky! Prostě adrenalin.

Václav Mach, 3. třída, šk. rok 2017/18

Výtvarné pokusy žáků jsou součástí výzdoby tříd

Jako například minulý týden. To bylo vzrůšo! Tak jako vždycky jsem si dával pozor na to, aby mě nikdo neviděl, vletěl jsem do boxu, kde ten den odpočívalo mimořádně mnoho knih. Začel jsem se do jednoho románu, když vtom jsem zaslechl zvláštní zvuky. Takový šum a pak náraz. Zpanikařil jsem! Dvířka se pootevřela a v tu chvíli už na mě cosi padalo. Naštěstí jsem stačil

uhnout do rohu boxu! Díky bohu, jinak by ze mě asi byla holubí placka! To cosi zvláštního byl tlustý atlas zvířat! Nevím, který maniak ji vracel, ale беру si osobně, že se mě pokusil zabít! No dobrá, asi by toho dotyčného těžko napadlo, že si tam zrovna holub bude číst. Jenže když neexistuje žádná „ptačí knihovna“, tak holub jako já nemá jinou možnost. Nedávno jsem jen tak odpočíval ve

Nicol Fialová, 1. třída, šk. rok 2015/16

výklenku svého oblíbeného kulatého okna a z ničeho nic se ke mně vznesl list. Ani se tomu moc nedivím, ten den bylo totiž hodně větrno. Pomyslel jsem si, že to bude asi jen nějaké smetí, ale bylo to znamení. Znamení, že by se můj dávný sen mohl stát realitou. Ten papír totiž nebyl jen tak ledajaký. Bylo to vyhlášení soutěže Píšu povídky, píšu básně..., kterou každoročně vyhlašuje hradištská knihovna, a to bylo přesně to, co jsem potřeboval! Mým snem je totiž stát se spisovatelem, což je na holuba hodně vysoký cíl. List jsem přelouskal za chvíli, vždyť číst umím, ale jak jsem tak nad tím přemýšlel, došlo mi, že

Alexandr Baloun, 3. třída, šk. rok 2017/18

vlastně neumím psát. To je tedy dilema! Nápady bych měl, ale to, jak je vyjádřit, je složitější. Vyzkoušel jsem snad úplně všechno! Vyrýval jsem zobákem písmena do kamene, ale vždy z toho vznikly nějaké nesmysly. Vyhrabával jsem hlínu a z ní jsem se následně pokoušel vytvořit vzkaz, ale kolegové krtci mi to nepřáli. Dokonce jsem si sám vytrhnul své vlastní brko a namáčel ho do bláta, ale lidé mi písmenka na chodnicích rozšlapali!

Zkrátka být spisovatelem v dnešní době je těžké. Především, když jste holubem.

Ondřej Mašlík, 3. třída, šk. rok 2011/12

Akrostichy

Žáci 7. ročníku, šk. rok 2013/14

Stojí tu
Trávou obrostlý
Radostí
Okoukává
Mravy divoucí

Michaela Budínová

Stojí
Tu
Roste
O pomoc
Mumlá pod větvemi

Oldřich Janováč

Strom
Rád
Objetí
Má

Veronika Petrželková

Líná
I
Pochmurná
A přece jiná.

Michaela Budínová

Jak je důležité mít nulu

Michaela Budínová, 7. třída, šk. rok 2013/14

Určitě mě všichni znáte, jsem nula. Taková baculatá a k ničemu. Kdo by přece chtěl nula bonbonů nebo nula korun? No přeci nikdo! Žiju u jednoho školáka Pepy v učebnici matematiky. Když Pepa ve škole počítá, ani si mě nevšimne, a tak jsem se mu rozhodla utéct. Tím to celé začalo.

Pepa se jako obvykle večer chystal do školy. Chytil mě s ostatními číslicemi a mrštil s námi do aktovky. „Au au, to bolí,“ sípala jsem. Cítila jsem se, jako bych padala z nějaké skály. Na druhý den se Pepovi nechtělo vstávat do školy, a tak přišel pozdě. Paní učitelka byla docela naštvaná, ale Pepu to vůbec nezajímalo. Jakmile paní učitelka řekla: „Vytáhněte si učebnice matematiky,“ nenápadně jsem vyskočila ven. Svými malými nožkami jsem se potichoučku přiblížila ke dveřím, proklouzla ven ze třídy malou škvírou a dupla si: „Už se mnou nikdy nikdo nebude zacházet tak ošklivě jako Pepa.“ To byste nevěřili, jaký to byl pocit být volná. Vypravila jsem se k hlavnímu vchodu. „Ejhle,“ vzdychla jsem si - tyhle dveře žádnou škvíru neměly! Co budu dělat? Chvilí jsem přemýšlela a pak mě napadlo po-

čkat, dokud školáci neskončí vyučování a půjdou téměř dveřmi domů. Trpělivě jsem čekala schovaná v rožku. Už to trvalo dobrou hodinku, a pořád nic, ale řekla jsem si, že musím být trpělivá. Do pěti minut se ozvalo zvonění. Školáci se řítili ze dveří rovnou na mě, div mne neušlapali. Poslední šel Pepa, ale neutíkal jako ostatní děti. Šel se sklopenou hlavou, jako by něco hledal na zemi. Takhle smutného jsem ho ještě nikdy neviděla. A jak jsem se tak na něho dívala, tak jsem úplně zapoměla, že jsem se chtěla dostat ven. Po chvíli jsem se otočila k němu zády, když vtom Pepa začal jásat a vykřikovat: „Už jsem ji našel!“ Popadl mě do rukou a štěstím se zatočil. Div jsem si neublíkla. Jeho tvář už nebyla smutná, ale plná radosti. Rychle si vytáhl matematiku a opatrně mě do ní vložil. V tu chvíli jsem si uvědomila, že Pepa sice se mnou ošklivě zacházel, ale potom mu došlo, že mu na mně záleží. To mě zahřálo u mého baculatého srdíčka. Pak už se mi nechtělo nikam utíkat a nejlepší na tom bylo, že Pepa už se nikdy takhle ke svým věcem nechoval. Na všechno si dával pozor a dokonce do školy přestal chodit pozdě.

Tak takhle důležité je mít nulu.

Již naposledy

Rudolf Štanglica, 9. třída, šk. rok 1998/99

Každý je u své lavice,
dnes již naposledy,
kde kdysi psával rovnice
a hrával si na neposedy.
Slzy se hrnou z očí ven,
marně se je snažíš zadržet,
v tomhle jsi každý z nás tomu druhému roven,
tyhle pocity nejde udržet.
Půjdeme dál svou cestou života,
vstříc všem nástrahám,
ať jsi Martin, Klára nebo Dorota,
říct téhle třídě sbohem se zdráhám.
Co lumpáren se zde vyvádělo,
stěny kolem by měly o čem povídat,
jaké téma se mezi nimi rozvádělo

a jak umí deváťák vyzvídat.
Jedna končí životů našich etapa,
začínáme cítit mládí svobodu,
doposud to byla jen pouhá atrapa,
jako když se zamění oheň za vodu.
Již nikdy se v téhle místnosti nesetkáme,
nepůjdeme všichni spolu na výlet,
těžkou cestou se vydáváme
a nesem s sebou vzpomínky uplynulých let.
Jsme všichni díly jedné skládačky,
na tom nikdo už nic nezmění,
nedávno jsme vyměnili učivo za hračky
a teď půjdeme tunelem zatmění.
Přeji všem jen světlo, které nekončí,
život podle jejich snů,
hledte svému životu rovnou do očí,
zase se setkáme za pár tisíc dnů.

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA
TRAPLICE